

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)
SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)
SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. Z.**,
skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025 r.,
sygnalizacji Sądu Okręgowego w Suwałkach
o wznowienie z urzędu postępowania,
zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 240/21,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach
z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 17/21,

1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wznowia postępowanie karne co do czynu z dnia 21 lipca 1996 r., popełnionego na szkodę T. i kwalifikowanego z art. 280 § 1 k.k., zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 240/21, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 17/21;

2. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchyla w części wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 240/21 oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 17/21 – w odniesieniu do czynu z dnia 21 lipca 1996 r., popełnionego na szkodę T. i kwalifikowanego z art. 280 § 1 k.k. (pkt I, III i IV tiret drugie sentencji wyroku Sądu I instancji) – i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie w tym zakresie umarza, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;
3. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciąża Skarb Państwa.

Kazimierz Klugiewicz

Michał Laskowski

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 17/21, A. Z. został uznany za winnego tego, że:

1. w dniu 21 lipca 1996 r., w B. w hotelu przy ul. J. , działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał rozboju na osobie T. w ten sposób, że grożąc jej pozbawieniem życia zabrał w celu przywłaszczenia łańcuszek i pierścioneł wykonane ze złota o łącznej wartości 1500 zł oraz pieniądze w kwocie 150 zł na szkodę T. ,
tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności;
2. w nocy z 26 na 27 lipca 1996 r., na trasie A.-S. w pobliżu miejscowości A., działając wspólnie i w porozumieniu z D. A. , inną ustaloną osobą oraz z co najmniej jedną nieustaloną osobą, dokonał rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia na osobie S. K. w ten sposób, że grożąc mu pozbawieniem życia przy użyciu broni palnej oraz po doprowadzeniu go do

stanu bezbronności poprzez bicie pięścią w twarz oraz skrupowanie rąk i nóg, zabrał w celu przywłaszczenia łańcuszek wykonany ze złota, radioodtwarzacz marki P., dezodoranty, kasety magnetofonowe oraz saszetkę z pieniędzmi w kwocie 200 zł, wszystko o łącznej wartości 3200 zł na szkodę S. K. ,

tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd I instancji, na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz T. kwoty 1650 zł, zaś na rzecz S. K. kwoty 3200 zł.

Wyrok Sądu *meriti* został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 240/21, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Pismem z dnia 31 lipca 2025 r. Sąd Okręgowy w Suwałkach, na mocy art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 2 k.p.k. oraz na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o:

„1) wznowienie postępowania z urzędu w sprawie II K 17/21 dotyczącej A. Z. , z uwagi na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12.12.2023 r. w sprawie P 12/22, a w związku z tym w dacie wydania wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach w sprawie II K 17/21 z dnia 30.08.2021 r. nastąpienie przedawnienia karalności czynu, za który A. Z. został skazany, który to wyrok następnie został utrzymany w mocy orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w dniu 10.06.2022 r. w sprawie II AKa 240/21,

2) umorzenie postępowania w zakresie punktu I i III oraz w zakresie T. punktu IV wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30 sierpnia 2021 r. w sprawie II K 17/21”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania zasługiwał na uwzględnienie.

Niezależnie od tego, że argumentacja przytoczona we wniosku odwoływała się także do podstawy wznowieniowej określonej w art. 540 § 2 k.p.k. tryb zainicjowany wystąpieniem Sądu Okręgowego w Suwałkach obligował do rozpatrzenia sygnalizowanej kwestii w kontekście jednej z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych określonych w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Trafnie wskazano we wniosku, że w chwili wydawania przez Sąd Okręgowy w Suwałkach wyroku w sprawie II K 17/21 obowiązywał przepis art. 15 zzz¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tj. Dz.U. z 2023 r., poz. 1327), który stanowił, że w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 6 miesięcy po ich odwołaniu nie biegnie przedawnienie karalności czynu oraz przedawnienie wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe. Okresy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia 14 marca 2020 r. - w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, oraz od dnia 20 marca 2020 r. - w przypadku stanu epidemii. Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 12 grudnia 2023r. w sprawie o sygn. akt P 12/22 orzekł, iż art. 15zzz¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2023 r., poz. 1327, ze zm.) jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W konsekwencji bieg terminów przedawnienia przypisanych skazanemu przestępstw należało obliczać zgodnie z wskazaniami art. 101 i 102 k.k. O ile drugi z czynów, stanowiący zbrodnię (art. 208 § 2 k.k.) przedawniałby się po upływie 30 lat

(art. 101 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 102 § 1 k.k.), a zatem biorąc pod uwagę czas jego popełnienia z dniem 27 lipca 2026 r., to pierwszy z występów (art. 280 § 1 k.k.), mając 25-letni termin przedawnienia (art. 101 § 2a k.k. w zw. z art. 102 § 1 k.k.) przedawnił się z końcem dnia 21 lipca 2021 r. Oznacza to, że w zakresie tego przestępstwa nie mogły zapaść wydane w sprawie, po tym terminie, wyroki Sądów obu instancji. Orzeczenia te są zatem dotknięte uchybieniem rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

W konsekwencji należało wznowić postępowanie karne, uchylić wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach w zakresie dotyczącym skazania za pierwszy z przypisanych skazanemu czynów oraz związane z nim rozstrzygnięcia o karze łącznej i środku kompensacyjnym, a następnie uchylić wyrok Sądu *meriti* w tej części tj. w zakresie pkt. I (skazanie za występ z art. 280 § 1 k.k.), III (kara łączna) i IV tiret drugie (orzeczenie obowiązku kompensacyjnego na rzecz pokrzywdzonej I przestępstwem – T.) i umorzyć postępowanie w tym zakresie, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Kazimierz Klugiewicz

Michał Laskowski

Małgorzata Wąsek-Wiaderek